

НА МЕЃУНАРОДНИОТ НАУЧЕН СОБИР

од таа света античка древност наречена - Македонија.

За жал, таква ни била судбината, некој постојано да не подјармува, за на крај за секогаш да ни го избрише нашиот национален идентитет. Таква цел имаше и т.н. горенаведен Научен собир. Двете врвни научни институции, познати како македонски - Ака-

гите (т.н. Албанци), туку на македонскиот народ, кој себе си се нарекувал Кнез на Мијаците и Крал на Епир и Македонија. Не случајно и не без причина, султанот Мурат II (1421-1451), по поразот на Дебарско Поле (1444), го нарекол Втор Александар Македонски. Можел да биде наречен и поинаку, на пример, Ју-

"Како можат да се објаснат сите наши хаварии, сите антимакедонски потези и класични предавства, чија крајна цел е да се сотре, да се погребат благородната македонска нација, да се избрише секаква трага од таа света античка древност наречена - Македонија", реагира д-р Петар Поповски.

И НАУЧНИТЕ ИНСТИТУЦИИ ВО СЛУЖБА НА ДНЕВНАТА АНТИМАКЕДОНСКА ПОЛИТИКА

■ Пишува: д-р Петар ПОПОВСКИ

Научниот собир посветен на 600-годишнината од раѓањето на Георгија Кастриот - Искендер беше уште едно предавство на македонските национални интереси, уште еден од многуте нокаут, свесно и тенденциозно, нанесени врз Македонецот, за да може да се до толчи - национално, политички, економски, културно и духовно. Овој пат тоа беше предавство на македонската национална историјата со која можеме да се гордееме и величине во светот. Велам овој пат, бидејќи распродадовме сè што имавме, сè што создавал Македонецот во неговата богата и бурна историја, преполна со знаменити историски настани и личности, но и со беспака, со неизвесности и искушенија. Ја распродадовме државата: го продадовме стопанството, "пошто-зашто", за да се збогатат одделни ненародни елементи и да се пополнат партиските каси; се потпишуваа некакви договори за да се задоволи желбата на една етничка група, која

претпочитува безвластие и беззаконие; свесно и тенденциозно се "штелуваат" официјалните пописи, со цел да се задоволат нечији туѓи национални интереси, ја распарчуваме оваа Света апостолска земја по етничка основа, подарувајќи им ја на колонисти само да може да се остане на власт; се прави обид да се продаде Црквата, тоа наше национално духовно богатство, која беше чувар и заштитник на Македонецот во тешките ропски времиња и... Се прашуваме што уште остана да се распродава!?

Овие негативни и погубни факти за македонската нација говорат дека од осамостојувањето на Македонија, државата ни ја водат немакедонци по род или кариеристи, кои едноставно не се чувствуваат Македонци. Како инаку можат да се објаснат сите овие хаварии, сите овие антимакедонски потези и класични предавства, чија крајна цел е да се сотре, да се погребат благородната македонска нација, да се избрише секаква трага

Двете врвни научни институции, познати како македонски - Академијата на науките и уметностите и Институтот за национална историја, решени да продолжат да ги распродаваат македонските национални интереси, доследно следејќи го примерот на официјалните власти, се обидоа да оттуѓат една од најславните личности во историјата на македонскиот народ, кралот Георгија Кастриот - Искендер.

демијата на науките и уметностите и Институтот за национална историја, решени да продолжат да ги распродаваат македонските национални интереси, се разбира, следејќи го доследно примерот на нашите официјални власти, се обидоа да оттуѓат една од најславните личности во историјата на македонскиот народ, кралот Георгија Кастриот - Искендер. Тоа беше класично предавство, извршено по сценарио подготвено во канцелариите на тие институции, или можеби во некој центар на моќ внатре или надвор од земјава, сеедно. Тоа беше предавство промовирано од академик, кој очигледно не прочитал ниту ред од обемиот историски материјал за овој великан на нашата историја, кој 25 години ја бранел слободата, честа и достоинството, но не на Ге-

лие Цезар, Џингис Хан или Матвеев. А, сепак бил награден со името кое му соодветствувало на неговото потекло, со името на Александар Велики, бидејќи османлискиот суверен совршено добро знаел на која националност ѝ припаѓа. Тоа се посведочува и во турските авторски и анонимни хроники од тој период, кои претпоставувам дека на организаторите на Научниот собир, за голем срам, не им се познати. Или можеби сè им е познато, а сепак свесно и тенденциозно работат против македонството, ставајќи се во служба на дневната антимакедонска политика која се води со години.

Би било попусто и напразно да изнесуваме и други факти и сведоштва, бидејќи оние кои го подготвија ова мрачно сценарио, се далеку од историјата и вистината и тешко е

ЗА ГЕОРГИЈА КАСТРИОТ-ИСКЕНДЕР

да се убедат дека грешат во нивните постапки. Судејќи по она што се случи, за промоторот на тоа предавство и за челниците на спомнатите институции, случајот Георгија Кастриот претставува своевидна табу-тема. Всушност, тоа свое непознавање на животот и на делото на овој великан на македонската историја се манифестира и во нивните официјални настапи во текот на Научниот собир пред пишаните и електронските медиуми. Имено, се покажа дека се во заблуда, дека нивните знаења по ова прашање се бледи, скудни, површни и контрардикторни, што е за жале-

25 години ја бранел слободата, честа и достоинството, но не на Гегите, туку на македонскиот народ, тој себе си се нарекувал Кнез на Мијаците и Крал на Епир и Македонија. Не случајно и не без причина, султанот Мурат II, по поразот на Дебарско Поле, го нарекол Втор Александар Македонски.

ње. Можеби, пак, тоа се прави свесно за да ѝ се пркоси на македонската нација или, пак, од љубомора поради нејзината богата историја. Како и да е - тоа што се случи во Академијата беше настан без прецедан, со кој и таа и Институтот за национална историја целосно го изгубија приматот, угледот и авторитетот кој го уживаа, па ако во овој момент се спроведе анкета меѓу македонското население, повеќе од сигурно е дека ќе се побара нивно укинување. Тоа би било сосема разбирливо и правилно, бидејќи се покажа дека тие институции не ја вршат функцијата за која се основани - да ја унапредуваат науката, а не да водат политика и да ја распродаваат историјата на македонскиот народ, на народот кој ги основал.

Ако, пак, ја проанализираме содржината на воведното излагање на Научниот собир, како официјален документ на македонската наука, ќе видиме дека тоа, од една страна, обилува со отворен цинизам кон македонскиот народ и со антимакедонско гледање кон вистината, и од друга, со задоволство, среќа и самоувереност што ете, и двете македонски научни институции, конечно и дефинитивно, признаваат дека Георгија Кастриот не е Македонец, туку етнички Гег и дека сите други,

кои го тврдат спротивното, едноставно се: недобронамерни, проблематични, аматерски и кривогледи. Некои чудни квалификации! Академик кој не прочитал и не обнародил ниту два реда за темата за која говори, во конкретниов случај за Георгија Кастриот, отворено и без пардон, да напаѓа научни работници кои со години копаат по архивите за да дојдат до вистината!? Ако во овој случај некој треба да се нарече аматер, тогаш повеќе од јасно е дека вистински аматери се оние кои го склепале тоа мрачно предавничко сценарио, кои настојуваат да ја задушат македон-

ската наука, протежирајќи свои квази тези, невиности и фалсификати. Се поставува прашањето - дали творците на тој рамковен договор воделе сметка за угледот на институциите со кои управуваат и, особено за последиците кои можат да настанат во македонската наука поради една ваква јалова промоција? Очигледно - не!

И што доживеавме? Наместо македонскиот народ да го чувствува, да му оддаде должна почит и признание и да му изрази вечна благодарност на својот великан за неговото колосално дело во борбата, како што вели италијанскиот писател од XVI век, Теодор Спандучи, "за одбрана на словенството, на македонството и на христијанството", се случи тоа што најмалку го очекувавме. Се случи класично предавство, без и најмало чувство на одговорност. Се случи своевиден злостор врз македонската историја и наука, па наместо Македонците, ликуваа Гегите, оние кои ниту биле негови сонародници ниту, пак, доскоро воопшто знаеја кој бил Георгија Кастриот и за што се борел. А како би знаеле кога дури 115 години по неговата смрт (1468), не биле присутни на балканските простори. Крунско сведоштво за тоа претставува пописот од 1583 година, извршен од

страна на педантната турска администрација. Според тие документи, во тој период ниту Тоските, ниту Гегите не биле присутни на просторите на Матија (денешна Албанија). За другите делови на Балканот и да не зборуваме. Во тој и во подоцнежниот период нив ги нема на балканските простори, едноставно не постојат како посебни ентитети. Во тоа време територијата на Матија (Албанија) ја населувало македонско и само македонско христијанско и мал дел црногорско, латинско и влашко население. Оттаму, македонскиот народ нема причина некому да му докажува кој бил, што бил и на кој ентитет му припаѓал Георгија Кастриот. Во овој контекст, од големата плејада научни работници од другата страна на Европа, кои врз научна основа го потврдуваат македонскиот карактер на кралската династија Кастриот, би го цитирале само германскиот научник од XIX век, Д. Хофман.

Имено, тој вели: "... Не треба да постои спор околу потеклото на Георгија Кастриот, бидејќи пишаните документи, како најверодостојни сведоштва, говорат дека тој бил Словен од Македонија...!" Сметам дека по ова не е потребен никаков друг дополнителен коментар.

За крај, како неминовност се наметнува едно друго прашање. Имено, срамот за злосторството и предавството, кој творците на ова мрачно сценарио му го навлекоа на честното членство на МАНУ и на Институтот за национална историја, ги обврзува сите Македонци по род во тие институции со официјален службен акт да се оградат од предавството, со барање за неотповиклива оставка на челните луѓе, зашто во спротивно од страна на сегашните и од идните генерации ќе бидат обвинети како соучесници на тоа срамно дело. Само на тој начин ќе се измие извалканото лице на тие научни институции.

"... Не треба да постои спор околу потеклото на Георгија Кастриот, бидејќи пишаните документи, како најверодостојни сведоштва, говорат дека тој бил од Македонија...!", вели германскиот научник од XIX век, Д. Хофман.